

DE NOORD-BRABANDER.

Staat- en Letterkundig Dagblad.

ABONNEMENTS-PRIJS

Voor de Stad, /12-
Francs per post, a 14-.

BIJERE VERSEK OUD VETAT

NUMMERS

ADVERTENTIES

15 oct de regel

dehale 35 cents regel.

(Verschijnt driemaal ter week: Dinsdag, Donderdag en Zaterdag)

O V E R

HET KONINKLIJK BESLUIT

VAN DEN

31 Maart 1842.

—106—

De Heer van Hall heeft zijne ministerieele loopbaan aangevangen met het ouderteekenen van een besluit, waarbij de raad der ministers eenigzins gereorganiseerd wordt. Het is eene tweede, doch een weinig gewijzigde, verbeterde en vermeerderde uitgaaf van het besluit, dat op den 13 September 1823, door Z. M. Willem I, onder de vorige regeringsmannen, reeds genomen was.

Zijne Excellentie schijnt met het vernieuwen van dat besluit haast gehad te hebben; althans wij zien hetzelfde gedagteekend van den 31 Maart; en men weet, dat, volgens des Konings besluit, de Heer van Hall eerst den 1 April in bediening treden moest.

Het komt ons voor, dat de minister al aanstonds bij het aanvaarden zijner portefeuille, dit besluit uit het stof, waar het sinds jaren vergeten lag, heeft willen uitgraven, om hetzelfde als een programma zijner gevoelens, tot eene soort van professio fidei te doen strekken. Wij zijn niet de eenigen, die het alzo hebben opgenomen; en dat dit ook zelfs de bedoeling des ministers moet geweest zijn, zouden wij vermeenen daaruit te mogen afleiden, dat men in deze tweede uitgaaf een nieuwe considerans aantreft, die hoezeer ook onjuist, of liever daarom, omdat zij onjuist is, daar niet kan geplaatst zijn, dan om van de gevoelens van den Heer van Hall te getuigen.

» Overwegende, zoo zegt het considerans, » dat de geest der grondwet medebrengt, » dat alleen de hoofden der departementen » van algemeen bestuur, gewone leden van » den raad der ministers zijn. Dit zal denklijk eene kleine vergissing zijn. Het ligt in het belang der ministers, niet in den geest der grondwet, dat zij zich niet door den overheerschenden invloed van een nietverantwoordelijk persoon laten bemoeilijken, laten overhalen misschien tot handelingen, welke hunne verantwoordelijkheid, die vroeger slechts in den geest der grondwet lag, nu wezenlijk te doen bewerkstelligen. De Heer van Hall schijnt dus, bij de overhaasting waarmede hij zijnen grondwettigen zin verlangde te kennen te geven,

hier onvoorbedacht meer in de grondwet gelezen te hebben, dan zij werkelijk inhoudt. Het middel is derhalve niet gelukkig gekozen, om te getuigen van grondwettigheid. Intusschen wij nemen evenwel de bedoeling des ministers ten goede, en dit des te gereeder, omdat deze (schoon ongegronde) overweging aanleiding geven moest tot art. 2. van het besluit, hetwelk alleen aan de hoofden der ministerieele departementen zitting geeft in den raad der ministers, en daardoor reeds aanstonds haren voormaligen president, den Heer van Doorn, buiten denzelfden sluit. In zoo verre schijnt ons dit art. 2 zeer belangrijk toe. De Heer van Doorn, die een der steunpilaren der oude regering, en de man van den zoogenaamden behoudenden geest is, die, men weet niet door welke onbekende, geheime, maar zeer zeker magtige drijfveer, toen de oude regering viel, nog meer in aanzien en in invloed oplom, en zelfs vice-president werd van den raad van state, terwijl hij nog daar en boven, en sinds lang reeds, president van den raad der ministers was; ook deze moet en zal noodzakelijk verwijderd worden, wil men, na zeven en twintig jaren leugenuchtig geregeerd te hebben, nu eindelijk in waarheid een constitutioneel bestuur zien opdagen.

De eerste stap tot deze verwijdering is gelegd in dit besluit; hij blijve voor als nog vice-president van den raad van state; de weg is gebaad, de invloed gedeeltelijk gefnuikt, nog slechts een stap verder en de Heer van Doorn zal den Heer van Maanen in zijnen val volgen.

Eene tweede verandering, welke wij in het besluit van den 31 Maart 1842 ontmoeten is, dat (art. 3) de ministers leden van den raad, ieder beurtelings, gedurende eene maand denzelfden zullen voorzitten. Waarom dit beurtelings? Is dit om kleingeestigen naijver tusschen de verschillende ministers te vermijden? Zoo vinden wij het tamelijk kinderachtig. Waarom niet liever eenen voortdurenden president benoemd? Heeft dan de betrekking van president zoo weinig waarde, dat er niets aangelegens kan zijn, wie de vergadering leiden moet? Of is het niet eene waarheid, dat ieder president, van welkdanige vergadering ook, zoo hij wil, altijd veel invloed op derzelver leden uitoefenen zal? Waarom derhalve niet dusdanigen president aangewezen, die door

zijn invloed aan geheel het bestuur eene en dezelfde impulsie geven kan, om hetzelfde geregeld, voortdurend, geheel tot hetzelfde doelwit te doen medewerken?

Eindelijk eene derde noemenswaardige verandering vinden wij in de laatste alinea van art. 16. Hetzelve houdt in: » Bijaldien » bij eenig departement van algemeen be- » stuur eenige maatregel genomen mogt » zijn, waarin een lid van den raad der » ministers van oordeel is, dat die raad » vooraf had behooren gekend te zijn, is » zoodanig lid bevoegd, de zaak tot een » onderwerp van de beraadslagingen van » den raad te maken, en zal de uitslag » daarvan... ter onzer kennis worden ge- » bragt. »

Dit artikel geeft dus aan iederen minister de bevoegdheid om zijne collega's te controleren, hunne handelingen voor den raad verantwoordelijk te stellen. Deze controle kan zeer nuttig werken, wanneer er bij den raad der ministers, of zelfs maar bij de meerderheid van denzelfden, eenstemmigheid van beginselen en zelfstandige veerkracht bestaat. Maar zal zij ook eenstemmigheid van beginselen doen geboren worden, zoo die niet bestaat? Wij vermeenen niet grond het tegendeel te kunnen beweren. En welke zullen dan de gevolgen zijn niet slechts van dit artikel maar van dit geheel besluit? Dat men het besluit daar zal laten, niemand er zich om bekreunen, en ieder op zijn eigen houtje strijken zal, gelijk wij dit sinds zoo vele jaren gewoon zijn te zien en te hooren zoo dikwijls de afwisselende tijden onze tweede kamer ter vergaderzaal voeren, om, onder de tegenstrijdige leiding van in gevoelen verschillende ministers, loutere wan-klanken en dissouancens voort te brengen.

Sinds jaren heeft men erop aangedrongen om een homogeen ministerie te zien optreden. Hebben wij thans zulk een ministerie? Wie weet het? En van waar zou men het kunnen weten? Immers het besluit zelf, dat wij behandelen, zal het ministerie niet tot een homogeen vormen, zoo als wij zoo even zegden; en zijn de verzekeringen der ministers soms niet zoo verwonderlijk vreesd, dat zij onbegrijpelijk en ongeloofbaar voorkomen moeten? Heeft men niet een der ministers van de nieuwe regering, toen de Heer van Maanen nog lid van het kabinet was, openlijk in 's lands vergaderzaal hooren verklaren, dat er eenstemmigheid in het anti-

sterie bestond? Wij behoeven het dehalve de ministers niet afte vragen; zoo zij zich al zouden willen gewaardigen daarop te antwoorden, zoude men daaruit niets kunnen opmaken. Wij zullen dan den tijd afwachten, en uit daadzaken oordeelen!

Intusschen kan het niet dan goed doen, dat de minister van Justitie het Koninklijk besluit van 1823, dat zeer veel goeds in zich bevat, vernieuwd heeft. Wel is waar indien wij de toekomst uit het verleden moesten beoordeelen zoo zou ons dat verleden geene betere toekomst uit dat besluit voorspellen. Edoch dewijl wij begrijpen, dat de Heer van Hall het besluit hernieuwende, deszelfs krachtadige werking verlangd heeft, zoo durven wij hopen, dat hetzelfde in de gevolgen meer vruchtbaar zal wezen dan het besluit van 1823 geweest is.

KERKELIJKE STAAT.

-- ROME, 21 Maart. De Palmzondag werd gisteren in de St. Pieters-kerk gevierd en niet gelijk vroeger in de daartoe te klein bevonden Sixtinsche kapel. Aan het hoog-altaar, waar de Paus slechts de hoogmis mag houden, las de prins aartsbisschop van Salzburg, kardinaal Schwarzenberg, de mis, waarbij de Heilige Vader adisteerde. Deze onderscheiding, is, zoo veel men zich herinnert, nimmer aan eenen vreemden kardinaal ten deele gevallen.

-- Men weet dat Mgr. Polding, bisschop van Hiérocécarça, vicarius apostoliek van Australië, sinds eenige maanden zich te Rome bevindt, waar hem de belangen zijner zending geroepen hadden. Z. H. heeft hem het voorrecht verleend, om twee nieuwe Bisschoppen te benoemen uit de missionarissen, die op dit oogenblik het H. Evangelie in Australië verkondigen. Den eene zal de missie der inboorlingen van Nieuw-Holland, den andere de missie van van Niemens land toevertrouwd worden.

-- Z. H. heeft Mgr. den Bisschop van Orleans, alvorens dien ter audientie ontvangen te hebben, tot adistent van den Pauslijken troon en Romeinsch graaf benoemd. Op Palmzondag verwittigd zijnde dat Mgr. bij de plegtigheid tegenwoordig was, heeft Z. H. den prelaat doen naderen, en in zijne Waardigheid van adistent geïnstalleerd. Des anderen daags is Mgr. door Z. H. ontvangen.

Tijdingen uit China.

Zichier eene gebeurtenis, welke de aandacht van Europa tot zich moet trekken, dezelve openbaart een eerst kenteeken van beweging in dit hemelsch rijk, hetwelk aan eene eeuwige onbewoogbaarheid scheen toegewijd te zijn. Drie Europeesche officieren zijn in dienst bij de Chinezen van Canton; de nieuwe versterkingswerken zijn oomiddeljk met eene tot nu toe onbekende wijheid en naauwkeurigheid ten uitvoer gebracht. De grootste werkzaamheid heerscht te Canton. Drie Ingenieurs van Java zijn op eene Chineesche junk alhier aangekomen, te weten de Heeren van Scholte, van Braam en van Schreick. Men geloofde, dat indien Canton op nieuw aangevallen werd, de Engelsche zeemagt veel van deze versterkingen zou te lijden hebben.

-- CHUSAN, (uittreksel uit eenen brief van den 24 December 1841).

De Jupiter is enige dagen geleden van Ningpore aangekomen. Er was niets nieuws gebeurd. Dit schip zal den 28 met eene versterking van het 20 regiment vertrekken. Men zegt, dat te Hong-Schw-Loe eene bijeenkomst van Chineesche generalen heeft plaats gehad, om de noodzakelijke maatregelen te beramen, ten einde de barbaren te verdelgen. De overheid van Canton heeft de rivier zoodanig door steenen dammen verstoppt, dat onze schuitjes niet verder dan Whampoa kunnen gaan. Men heeft rondom de stad verscheidene nieuwe forten aangelegd. Het schijnt, dat de Chinezen voorneemen zijn om ons aan te vallen. Een brief uit Hory.

Kong van den 1 Januarij 1842 bevat het volgende. De Jupiter welke hier voor veertien dagen is aangekomen, moet gezamenlijk met de schepen Cornwallis en Chamelion, 1700 man Europeesche troepen aan boord nemen.

EGYPTE.

ALEXANDRIE 6 Maart. De Engelschen schijnen een bepaald besluit genomen te hebben wegens den koophandel van Indie als ook omtrent die van Egipte. Men verbeeldt zich niet meer dat de weg naar Indie, door de landengte van Suez onbruikbaar is voor de zeeschepen. Men heeft zich daar van reeds sedert lang kunnen overtuigen, met zich de moeite te geven de groote en talrijke vaartuigen te tellen, welke ieder jaar met den tijd der bedevaart te Dschedda aankomen. Van deze stad naar Suez is de zee niet gevaarlijker, dan van Moka naar Dschedda. Maar daarom moet men volle zee houden, en niet de Arabieren navolgen, die langs de kusten voeren, waar hunne schepen zeer dikwijls op de rotsen verbrijzelden.

Sedert de proefnemingen der Engelsche schepen, heeft eene handelsmaatschappij besloten om groote Entrepôts te Suez, te Cairo, te Asté, en te Alexandrie op te rigten. Deze entrepôts zijn bestemd om de Indiaansche of Engelsche koopwaren te ontvangen, welke een deel van den transitohandel uitmaken, of naar de binnenlanden van Egipte en Soudan verzonden worden.

Deze onderneming, welke op verbazende kapitalen kan rekenen, is van de grootste uitgebreidheid, en in staat om den handel der andere natien in dit werelddeel volkomen te vernietigen. --

DUITSCHLAND.

-- Drie honderd kooplieden uit Weenen, waaronder de voornaamste bankiers, hebben eene circulaire verspreid, waarin zij bekend maken, dat zij door onderlinge overeenkomst voornemens zijn, om alle hazardspelen tegen te gaan; daartoe alle middelen aan te wenden, die in hunne magt zijn, en dat zij besloten hebben, om alle personen uit hunne dienst weg te zenden, die zich aan deze soorten van spelen zouden overgeven.

ENGELAND.

LONDEN 1 April. Ter gelegenheid van de verzekering, door den advocaat-generaal te Brussel aan de jury gegeven, dat dezelve gerustelijk eene uitspraak kon doen, waarvan eenige doodvonnissen het gevolg moesten wezen, alzo die vonnissen toch niet voltrokken zouden worden, en van de onzekerheid waarin men thans verkeert omtrent het lot der ~~zaken~~ daardoor werkelijk ter dood veroordeelden, zoo verhaalt men hier in de gezelschapskringen het volgende, onlangs in Ierland plaats gehad hebbende voorval:

Een dertigtal vrolijke, luchtige Ieren bevond zich in zeker huis in het graafschap van Fermanagh bijeen. Men beraadslaagde, wat te doen om zich te vermaken, toen eensklaps een van allen op den inval komt van te zeggen: „Ik heb de assises van Enniskillen bijgewoond en ik zal u wijzen, hoe de criminele justitie behandeld wordt.”

Het voorstel wordt met algemeene stemmen aangenomen. De stoelen worden in behoorlijke orde geplaatst. In het midden een armstoel voor den voorzitter, de gezwoorenen ter rechter en een door het lot aangewezen beschuldigde ter linkerzijde.

De zitting neemt een aanvang. De procureur-generaal ontwikkelt de beschuldiging en eischt kort, goed en streng recht, hetwelk, zegt hij lachend, toch zonder gevolg moet blijven; de getuigen worden gehoord, een advocaat pleit voor den beschuldigde, die door den jury schuldig verklaard en door het hof ter dood verwezen wordt. Er wordt gratie voor den veroordeelde gevraagd, maar het bevel tot voltrekking van het vonnis wordt gegeven.

Een beul beklimt met den beschuldigde eene tafel, doet hem den strop om den hals, maakt den strop aan de zoldering, en laat den patient den grooten sprong doen. De ongelukkige kermt en maakt geweldige trekkingen; de aanschouwers roe-

pen dat hij zich uitmuntend kwijt en danten vrolijk rondom hem. Maar eindelijk geeft hij noch geluid noch ander teken van leven meer. Men acht het tijd, hem af te snijden, maar het is eenlijk dat op den grond ter neer ploft. De vereshrikte jury verklaart, zich nimmer weder te zullen laten tangen. (Ank. Courant.)

-- In den nacht van Zaterdag jl. is de stad Manchester weder door een zwaren brand geteisterd. Het amphitheater van een troep parlenrijders is namelijk in vlam geraakt, en in minder dan anderhalf uur geheel vernield. Met veel moeite zijn de paarden gered, doch niets kon beletten, dat de brand ook tot de naastbijgelegen woningen oversloeg, waarvan er eenige zwaar geteisterd zijn.

-- Het schijnt thans bepaald te zijn, dat het ridderlijke standbeeld, hetwelk in het westelijke gedeelte dezer hoofdstad, ter verueeuwiging van de militaire diensten en overwinningen van den hertog Wellington zal opgericht worden, geheel van het geschut zal gegoten worden, hetwelk in den slag bij Waterloo op de Franschen veroverd is.

-- Wij lezen het volgende in den *Ani de la Religion*:

Wij zijn zoo gelukkig bij den naam van den heer Sibthorp, het lid der Universiteit van Oxford, die onlangs bekeerd is, dien van den heer Renouf te kunnen voegen, die het voorbeeld zijns collega's gevolgd is. De heer Renouf, die schrijver is van een werkje over de Eucharistie, is door Mgr. Wiseman in den schoot der Katholieke Kerk opgenomen. Een ander uitmuntend Theologant dier Universiteit, bereidt zich in de eenzaamheid voor, om ook weldra in de eenheid der Katholieke familie over te gaan.

De heer Sibthorp heeft sinds zijne bekeering het diaconaat ontvangen, en zal weldra priester gewijd worden. Aanstonds na zijne wijding zal de missie van Nottingham, waar hij zich moet vestigen, aan zijnen ijver worden toevertrouwd. Reeds heeft hij voor 50,000 franken ingeschreven, om eene schoone Kerk in deze stad te doen bouwen.

Op Dingsdag na Paschen heeft hij te Dudley gepredikt, ter gelegenheid der Consecratie van de Kerk van den M. Thomas te Cantorbéry. Bij deze plegtigheid waren ook Mgr. Wiseman en de Eerw. heer Spencer, en andere Katholieke notabiliteiten van Engeland tegenwoordig.

-- Men noemt reeds 12 Kapellen, waarin men gedurende de laatste week van den Vasten van 15 tot 50 bekeerlingen in den schoot der Kerk heeft opgenomen.

-- Te Newcastle-sur-Tyne zal eene schoone Cathedraal gebouwd worden. De inschrijvingen, beloopt reeds meer dan 80,000 franken.

-- In eenen brief uit Londen van den 3 April leest men:

« Morgen zal het parlement zijne zittingen na de Paasch-vacantie hervatten en zullen de beraadslagingen over de gewigtige belangen, die thans de beide huizen bezig houden, hernieuwd worden.

« De belasting op de inkomsten en het nieuwe tollarief blijven bijna uitsluitend het onderwerp van het twistgeschrijf der Londensche bladen. De *Times* ziet in de vermindering der regten op den invoer van vreemde waren, het aanbreken van een nieuw beter tijdperk, voor zijn vaderland. Dat blad geeft de hoop te kennen, dat Engeland er langzaam maar toch zou kunnen komen, om de voortbrengselen van zijne kolonien niet hoven de vreemde te begunstigen, maar dan ook aan die kolonien toe te staan, om handel te drijven met wie zij willen. In één woord, de *Times* wil allengs de kolonien met de graafschappen van het vereenigd koninkrijk gelijkgesteld hebben. Wat de belasting op de inkomsten aangaat, spreekt dit dagblad minder stellig dan vroeger. Het verdedigt niet meer zoo ijverig uitzonderingen ten behoeve van fabrikanen en kooplieden.

« De *Morning Herald*, laat zich zeer behoedzaam uit. De *Morning Post* en de *Standard* hebben zich als verdedigers van Peel's maatregel, zoo als hij oorspronkelijk is voorgesteld, voorgedaan. De bladen der whigs bestrijden, hetgeen natuurlijk is;

met hevigheid het plan van het ministerie. Evenwel zien wij nog niet in, dat zij er in geslaagd zijn om aan dat ministerie ernstige moeilijkheden te berokkenen. De Paasch-vacantie, die besteed moet worden, om alles of tegen het tarief, of tegen de belasting op het inkomen in rep en roer te brengen, is ten einde gelopen, en de uitingen der openbare meening hebben zich tot eenige weinig betoekende meetings bepaald, die slechts een gering getal petitiën aan de Koningin en aan het hooger huis hebben opgeleverd. Deze laauwheid van het volk bewijst genoegzaam, dat sir Robert Peel de zaak van de rechte zijde heeft aangetast, en dat het praktische gezond verstand zijner medeburgers de doelmatigheid van den voorgestelden maatregel doorziet." (Handelsblad.)

-- De Morning Chronicle verklaart te weten, dat de Firman, welke de regten ja privilegien van den Bisschop van Jerusalem heiligt, reeds naar deze Stad verzonden is. Dien ten gevolge zullen diegenen, die hopen dat het Engelsch geloof niet zoo zeer in het Oosten zal beschermd worden als de anderen gezindheden hunne wenschen niet verwezenlijkt zien. Er was in deze stad een bisdom nodig om de werken der missionarissen te besturen, die zich aan de verspreiding der ware godsdiensdienst onder de joden toewijden!!!...

IERLAND.

-- Vijftien Protestanten hebben in de Kerk van den H. Johannes en van den H. Michael te Dublin afstand van hun geloof gedaan. Eene geheele Protestantsche familie van Ballyinlee, eene kleine Stad in Ierland; heeft aan den voet van het Autaar trouw aan het geloof en de Kerk gezworen, welke hare voorvaderen verlaten hadden.

SPANJE.

De correspondentien van Madrid en Barcelona van den 28 Maart, gewagen om zoo te spreken slechts van eene enkele zaak, te weten van de bewuste kwestie van het handelstractaat met België. Het schijnt dat er adressen opgesteld en ondertekend worden in het prinsdom Catalonie, om te verzoeken dat het ministerie in de Cortes de woorden van Sir Robert Peel aan het Parlement openlijk logenstraft. De president van den Raad heeft, naar men zegt, reeds eenige documenten van dien aard ontvangen. Hierover zullen spoedig eenige interpellatiën in de Cortes plaats hebben. De gedeputeerden van Catalonie zijn allen gereed. Uit elk ander opzigt staat de politiek stil. De hertog der overwinning, heeft op goeden vrijdag aan drie tor dood veroordeelden gratie geschonken. In het afgelopen jaar, heeft de Koningin Isabella dit prerogatief uitgeoefend.

-- De geestelijke Administrateur van het diocees van Calzada, don Pedro Zarandia, bekleed met de wettige magt van zijnen Bisschop, is in hechtenis genomen, omdat hij, volgens regt en plicht, zich over de onregmatige toeëigeningen van de burgerlijke magt beklagd had.

FRANKRIJK.

PARIS 3 April. De kamer der Pairs heeft gisteren met 127 tegen 17 stemmen, de wet der geheime fondsen aangenomen, na eene discussie, waarin de Heeren de Montalembert en de Dreux-Brézé met bitterheid de binnen- en buitenlandse staatkunde van het kabinet betwist hebben.

PARIS 4 April. Zeker Dagblad zegt, dat meer dan tachtig leden van de Kamer der gedeputeerden solliciteren om pair te worden; het Ministerie is met deze zaak niet weinig in verlegenheid; aan bijna allen is zulks beloofd of men heeft hun hoop gegeven, dat zij hunne benoeming als zeker kunnen beschouwen.

-- Indien men den Observateur Belge moet gelooven, zou de tegenwoordige reis van Leopold naar Parijs de aanstaande hervatting der handelsbetrekkingen met Frankrijk ten doel hebben.

-- De Heer de la Roche, Genant van den National heeft zich in Cassatie voorzien, tegen het vonnis van het Hof van Assise van den 30 Maart, hetwelk hem veroordeeld heeft tot een gevangenschap van één jaar en eene boete van 4000 franken.

schap van één jaar en eene boete van 4000 franken.

-- In de provincie Oran heeft een wapenfeit plaats gehad dat met de moedige verdediging van Mazagan kan vergeleken worden. De Luitenant Kolonel Renault trok aan het hoofd van 250 manschappen Mostaganem uit, om een bataillon dat verwacht werd, te ontmoet te gaan. Bij toeval stuit hij op een kamp van Arabieren, hetwelk 4000 man sterk is. De franschen, ondanks hun gering getal aarzelen niet een oogenblik den vijand aantevallen, die verrast en omvergestooten, 500 mannen op het terrein heeft achtergelaten. 60 gevangenen zijn met hunne paarden in onze handen gevallen. Deze tijding, waarvan men tot dusverre geene officiële bijzonderheden kende, was bij de laatste dagen van Maart te Mostaganem algemeen bekend. (Constitutionnel.)

BELGIE.

Men leest in de Franchimontois:

De Heer T. Radermecker van Montzen heeft zijne vijfde vrouw verloren. -- Zijn vader heeft er vier en zijn grootvader zes gehad, hetwelk voor deze drie personen een getal van 15 vrouwen maakt. --

-- Wij kunnen met zekerheid berichten, dat de plegtigheid der inzegening en van het leggen van den eersten steen aan de kerk van den H. Joseph, in de wijk Leopold, bepaaldelijk op woensdag den 6 dezer zal plaats hebben.

De uitnodigings kaarten, welke uitdeeling was vertraagd geworden, ten gevolge der onzekerheid waarin men zich bevond, wegens het slechte weder, zijn thans aan hun adres verzonden.

-- Terwijl de Koning der Belgen beproeft om te Parijs handelsbetrekkingen tusschen Frankrijk en België aan te knopen, vernemen wij dat eenige Belgische zaakgelastigden met hetzelfde doel naar Holland en Duitschland gezonden zijn. Men voegt er bij, dat een gedeelte der leden van het Brusselsch Kabinet eer geneigd is tot een handelsvereeniging van België met Duitschland, dan met Frankrijk

NEDERLAND.

's HERTOGENBOSCH den 5 April 1842.

Wij vernemen met genoegen dat het Fregatschip 's Hertogenbosch, toebehoorende aan eene Reederij onder bestuur van den Heer J. A. Spijers, gisteren door de Nederlandsche Maatschappij bevracht is geworden, en den 17 dezer reeds tot vertrek naar Batavia gereed moet zijn.

's HERTOGENBOSCH 8 April. Het gerucht dat de Heer van den Bogaerde door den Heer Borret, als gouverneur van Noord-Brabant zal vervangen worden, bevestigt zich hoe langer hoe meer. Het wordt door brieven uit 's Hage als eene besliste zaak, opgegeven, die niets meer behoeft, dan de publicatie der Staats-Courant.

In alle geval is het zeker, dat Zijne Excellentie de Heer van den Bogaerde verwijderd wordt.

-- Er worden in de Cathedraal van Sint Jan reeds vele voorbereidselen gemaakt tot de gewichtige plegtigheid, welke wij vroeger gemeld hebben op aanstaanden Zondag te zullen plaats hebben.

Mgr. de benoemd Bisschop van Emaus zal morgen arriveeren, om overmorgen de H. Zalving uit de handen van Mgr. den baron van Wijkersloot, Bisschop i. p. i. van Curium te ontvangen. Als assistent Bisschoppen zullen bij de plegtigheid tegenwoordig zijn, Mgr. Laurent, Vicarius Apostoliek van Luxemburg; en Mgr. Parodis, Vicarius Apostoliek van Limburg. Ook deze hoog Eerwaarde Heeren zullen morgen hinnen de muren onzer hertogstad aankomen.

-- Men heeft heden het bericht ontvangen dat de Pruisische Regering de aflossing van alle nog bestaande 4 pCt., ten bedrage van ca. honderd millioen Rth., officieel heeft aangekondigd, zijnde deze aflossing obligatoir voor allen, welke niet vóór 1 September s. k. zullen bewilligd hebben in eene conversie in 3 1/2 pCt.

(Handelsblad.)

-- Gister is te 's Hage op het Paleis in het Noordeinde, de plegtige verloving gevierd tusschen H. K. H. Mevrouw de Prinses SOBRIA DER NEDERLANDEN,

en Z. K. H. den Erfgroot-Hertog van SAKSEN-WEIMAR-EISENACH. Door Z. M. den Koning heeft de uitwisseling der ringen tusschen de Hooge Verloofden plaats gehad, in tegenwoordigheid van H. M. de Koningin, en van de overige leden van het Koninklijk Gezin, alsmede van de Ministers, van de Hofstaten en van het Militaire huis des Konings. Na de plegtigheid is er groote tafel geweest in groot gala, terwijl Hunne Majesteiten en de Hooge Verloofden des avonds de gelukwenschingen hebben ontvangen van het Corps Diplomatique en van de personen, die aan Hunne Majesteiten zijn voorgesteld geworden.

-- Men schrijft ons uit de gemeente der Beide Katwijken, c. a.:

» Aan de commissie tot inzameling van liefdegiften voor de nagelatene betrekkingen der verongelukte equipage van de onlangs omgeslagen Bom-schuit, de Katwijksche Maatschappij tot uitoefening der kust- en steurharing-visscherij toebehoorende is van wege Zijne Majesteit den Koning de hoogst aanzienlijke som van drie honderd gulden, uitgereikt, als eene gift tot leniging van de droevige omstandigheden, waarin dezelve ongelukkige achtergeblevenen zich bevinden.

» Moge dit op nieuw gegeven blijk van Zijner Majesteits zoo algemeen erkende werkdadige en vaderlijke deelneming in het lot van Hoostdeszelfs ongelukkige onderdanen, tot spoorslag en opwekking strekken aan allen, die door de Voorzienigheid met het bezit van tijdelijke middelen gezegend zijn." (Staats-Cour.)

Van het Katholicismus IN DE VEREENIGDE STATEN.

Vijftig jaren geleden was het Katholicismus nauwelijks in deze Staten bekend, behalve in Maryland en Louisiana; men telde er toen slechts vijf en twintig priesters en eenen enkelen bisschop, die van Baltimore; er zijn thans bij de zes honderd priesters, met een en twintig bisschoppen, allen vol vuur en ijver bezig om dezen grond te verrijken. De verspreiding van het Katholicismus gaat thans zoo snel, en de vermeerdering der geloovigen is zoo groot, dat alle protestantsche secten bevreemd worden en hunne woede en wanhoop niet kunnen ontveinen. Tot bewijs hiervan, behoeft men slechts de hevige en oproerige artikelen te lezen, die de kolommen van bijna al hunne dagbladen ont-eeren, en vooral van die, welke door de Presbyterianen bestuurd worden. De voortgang van het Katholicismus, met betrekking tot het getal is overigens niet verwonderlijker, dan die van het zedelijke gedrag harer leden, en de beoefening der pigten. In de stad Nieuw Orleans, die altijd als het Babylon der Vereenigde Staten beschouwd wordt, heeft de verandering der zeden alle verwachtingen overtroffen. In 1811 telde men in deze stad slechts twintig personen die met het paaschfeest tot de H. Communie naderden; in 1840 bedroeg het getal personen, die dezen pigt kwamen vervullen, in de hoofkerk alleen, tien duizend; en dan waren er nog de Iersche Kapel, die van het H. Hart en andere congregatiën. Te Baltimore slaagde men even, volkomen, te Vincennes, Indiana en andere dioceesen waren de gevolgen niet minder merkwaardig. « Welk eene rede tot aanmoediging! schrijft een missionaris der Vereenigde Staten, als wij van den eenen kant, het Koninkrijk van Jesus Christus beschouwen en van den anderen kant, alle aangewende pogingen van den vorst der duisternissen, om dezen voortgang tegen te houden, zien mistakken Fortes est veritas et praevalens! »

Betaling van Pensioenen

over de eerste drie maanden van 1842

De Administrateur van 's Rijks Schatkist in de Provincie Noord-Brabant, adverteert de belanghebbenden dat de betaling van Pensioenen over de eerste drie maanden van den jaren 1842 een aanvang zal nemen ten zijnen kantore den 1 April 1842 van des morgens negen tot twaalf ure, uitgenomen Zaterdag en Feestdagen.

's Bosch, den 29 Maart 1842.

De Administrateur voornoemd,

L. J. DE LA COURT.

